

Voința Poporului

ORGAN AL »LIGEI APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE«

On. 48
Palatul Cultural, pentru Bibliotecă
Arad

Pe lângă 401
REDAȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD
STRADA HORIA No. 2.
(Librăria Martin)

Anul III. — N-rul 37.

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminică 27 Dec. 1925

Noaptea de ajun.

Fulgi cristalini de zăpadă se coboară în solemnă cădere ritmică, împrumutând pământului mantia de sărbătoare pentru prăznuirea Nașterii Domnului.

În născută în aceasta podoabă, natura se desfășoară în Edenu-i plin de încântătoare măiestrie. Creștinismul se scaldă în lacrimile bucuriei. Nici o stea n'a rămas pierdută în strungă, totul se arată în ceace are mai scump într-o împințare îmbucurătoare vestii.

Osane plutesc prin văzduh Fumuri de smirnă și tămâie se înalță pios înspre Tronul Atotfăcătorului. Inimile palpită de vraja divină ce le-a încătușat în altarul fericirii.

Prin viguroasele vine ale creștinismului străbate fiorii praznicului. Fiul Omului s'a născut în prada unei revoluțiuni care a zguduț din temelii regimul învechitelor dogme ipocrite. Vestea apariției acestei divinități, într-o epocă sfășiată de chinurile robiei, a fost un salut al Cerului pentru mult încercata făptură umană.

Prețutendenți o vie agitație a luminilor ce străbat prin ferestrele umile ale căsuțelor fărănești în feerica noapte a ajunului. Ele vestesc în șoapte melodioase profunda recunoștință a unui neam creștin, că se trag cu mândrie din sacra făclie aprinsă și purtată sub binecuvântarea Domnului de batjocuritul Fiu al Israelului, făclie din care a purces și sub scutul căreia se leagăna gloriile românismului pontificate de Duhul sfânt al Treimeii.

Ce tainică este aceasta noapte în măreția ei. Duloase aduceri aminte din copilăria-mi fragedă îmi revine. Cu ce ardore de suflet innocent așteptam sosirea acestui praznic. Dorințele unui an întreg, rezumate de obicei în jucării — se înfăptuiau pe ascuns în seara de ajun, la umbra bradului tradițional împodobit cu tot ce satisface așteptările naive și imaginația mărginită a unui copil. În prada acestei realizări de câte ori nu cădeam instinctiv în genunchi, căutând, cu capul plecat, cuvinte sfioase de mulțumire pentru Moșul Crăciun, care a ținut cont de datorințele mele acumulate și mereu schimbate sau amplificate timp de un an.

De atunci au trecut 20 de ani. Colinda a înghețat pe buzele Crivățului ce străbătea violent peste piscurile Carpaților, unde vegheam de sentinelă... Brazii seculari păreau orfani ignorați, înfrigurați de groaza unei eventuale stăpâniri străine. În locul dulcelui dangăt de clopot, ce altădată anunța cu glasul-i metallic mântuirea omenirii, întretăiată văzduhul sombru și pustiu șuieratul infernal al obuzelor. Pacea dintre oameni a suplinit-o vrajba și bunăvoirea a definit-o ura și sălbăticia. Fulgii de zăpadă ce cădeau timizi nu mai erau aceia de acum 20 de ani. Ei ilustrau doar lacrimile vărsate de stele cari ne priveau din înălțimea desconsiderată danțului nostru diabolic, pe măsură ce se apropiu de fioroasa ispravă a Omului înghețat de groaza priveriștei.

Moș Crăciun, îngrozit, a părăsit căminurile ce odinioară le căuta cu atâta dragoste. În locul lui își degaja, grăbit, atribuțiunile funeste Moartei. Ea singură gusta recolta hidoasei ispravii a omenirii. Câte vieți n'a stins ea c'o risipă sfidătoare. Câți orfani n'a lăsat ea goi, flămânzi și cu boale în oase. Văduve indoliante, bucurii, fericire și liniște îngropate în neant.

Astăzi ne-au mai rămas amintirile și două răni, una ce se cicatrizează, iar alta mereu sângerândă. În campania de reculegere ne reînnoim forțele în sfântul lăcaș al Domnului, singura mângăiere ce o primim în zăduhul nostru spre limanul suveranității naționale.

Explorând trecutul și comparându-l cu prezentul desprind același tremur gemând sub povara străduințelor unor fii demni de calificativul de apostoli ai Neamului. Lumina lor însă a pătruns în geneuna mărilor a căror talazuri împinse de cunoștința urmărilor nefaste se ridică încruntate în contra brutei improprietății în talmudul ce cadrează un spirit turmentat de ideologii infra-bestiale. Osândă ce au rostit-o Celui ce i-a iubit, curma-va într'înșii vrerea ce nouă ne-o răpun.

În noaptea de ajun, când pe drumuri pribegite, în asprul ger al iernii orfanii perduți piâng lacrimile vremii, având drept vestimente speranțele de mâine mă întreb, rebel, cine le alintă durerea ce simt în veacul lor?

Și văduvele cu trupul frânt în două, cu traiul ucis, cu laptele pierdut din sânul sterp de mamă, cine le-o îndulci amarul și ziua de Crăciun, când speța jidovită se lăfăește în bunuri și disprețuiește jalea ce plânge în ochi de om.

Creștini adevărați, ce n'ați uitat cadavrele eroilor dela Mărășești triumfați peste mizerii, deschizând brațele acestor martiri ai actului de unire și strângându-i cu căldură lăsați-i să guste o clipă măcar din fericirea serii de ajun și vă vor binecuvânta înaintea Judecătorului suprem pentru umana voastră faptă.

T. Chirilă, Timișoara.

Ce spune principele Carol?

Principele Carol, sufletul generației de mâine, care știe ce are de făcut, a dat unui distins ziarist poinez un interviu de mare importanță pentru noi și zilele în care trăim.

Cu privire la educația tineretului spune: „Tineretul reprezintă viitorul națiunii și el va fi așa cum îl vom crește. Nu cred deloc că tineretul trebuie educat după asemănarea noastră. Nici de cum. El trebuie deprins să aibă păreri proprii“.

Politica țării nu îl prea încântă. „Trăim cu toții vremurile post belice“ — spunea prințul — „Moralitatea tuturor scade. O foarte însemnată parte din politicieni și așa ziiși bărbați de stat uită cu totul că misiunea lor este de-a servi Statul și Poporul. Demoralizarea nu s'a lătit niciodată ca astăzi“.

Viitorul țării noastre îl vede în țărâname, despre care vorbește ca un adevărat părinte. „După mine — spune prințul — idealul ar fi, dacă s'ar putea da fiecărui țaran pământul pe care să-l cultive, neocupându-se cu nimic alta. Dar, o spun cu regret, țaranul nostru nu știe nici să citească, nici să scrie. Cred că a sosit timpul să învețe acestea. Dacă nu vom face aceasta, atunci vom merge spre sfârșitul României“.

Cuvintele acestea frumoase și pline de adevăr, sunt „glasul vremii de mâine“, care astăzi, poate, sunt fără răsunet. Dar, veni-va vremea, când răsunetul lor va trece departe, peste trupurile putregăite ale acelor, cari azi, nu vreau să le aud, și dacă le aud, nu vreau să le înțeleagă.

Din vremuri trecute.

— Gânduri de Crăciun. —

de Pr. Dr. Ioan Felea.

Odinioară atâta jale eră în casele noastre, iar durerile sufletești ale Neamului românesc din atâtea provincii, înghenunchiate sub jugul împărățiilor străine, erau așa de numeroase ca nisipul mării și legheon eră numărul lor, precum zice sfânta Scriptură.

Dar cu toate acestea, dacă în preajma sărbătorilor sfinte întru amintirea nașterii și venirii în lume a Mântuitorului nostru Iisus Hristos ne'ntoarcem cu gândul la „cele trecute vremi“, cum scrie pentru neamul său marele nostru bărbat al școalelor dela Brașov, iată că mare este deosebirea între atunci și acum în multe privinți.

Cu toate că atunci sufletul Neamului nostru eră încătușat și ferecat cu lanțurile sclăviei, totuși conștiința poporului nostru stăruia cu vreme și fără vreme numai și numai în slujba mărețului ideal... Pentru aceea atunci și colindele la Crăciun par'că ne spuneau mai mult ca azi, când toții, frații serbăm Crăciunul în mijlocul numeroasei fa...lii a Neamului românesc și la sânul Mamei noastre iubitoare.

Nașterea Domnului, Anul Nou, Boboteaza erau serbate atunci mai mult „cu duhul și cu adevărul“. Posturile erau ținute pentru izbăvirea și învierea cea mare a Neamului. În dumineci și sărbători n'ai fi putut vedea țapenie de român înjugând boii la car, ca în zilele noastre — mai ales vara. Nui vorba că acum la sărbători mari facem mare paradă, căci nu înzadar am ajuns să fim religie dominantă în țara Românească. — Pe lângă acestea, astăzi, când toate ne sunt libere, totuși nu rareori vedem multe lucruri ciudate, chiar necinstite — făcându-se tocmai în zile de Dumineci și sărbători. Aci se potrivește minunatul verset al Apostolului Pavel, care ne atrage atențiunea prin cuvintele: „Toate-mi sunt slobode, dar nu toate-mi sunt de folos“.

Odinioară cuvântul bătrânei Casanii singur glăsuia poporului și el eră așa de minunat, încât cu toată plăcerea eră ascultat de toți credincioșii sateilor. Azi însă de multeori și în multe părți nici cuvintele cele mai călduroase, rostite de preoți iscusiți și învățați de pe amvonul bisericilor cari încep să fie tot mai împodobite, nu mai sună par'că atât de plăcut, decât la urechile celor puțini, cari au mai rămas credincioși bunelor tradiții cu obiceiurile din trecut și cari se mai gândesc încă cu deadinsul la mântuirea cea sufletească.

Auzim adesea spunându-se că războiul a schimbat mentalitatea, adecă felul de gândire a popoarelor. Așa este! Însă ne cutremurăm la gândul că unde vom ajunge prin moda cea mai nouă la sate, care este nepăsarea față de cele sfinte și față de mântu-

irea sufletului. Au nu vedem cu toții — popor și intelectuali — că, slăbind noi întru cele din lăuntru sufletelor noastre, dușmani de tot felul umbliă răcnind — ca niște lei — gata să, ne înghiafă, și pândesc ca să ne strice mai întâi mintea și gândurile noastre, povățuindu-ne spre povârnișul tuturor rețelilor și a stricăciunilor. — Căci ce alta au voit prorocii mincinoși în frunte cu jidanul Barbusse, decât mai întâi să ne prostească poporul. Mai pe urmă Liga Națiunilor ascultând minciunile acestor volnicoși — plățiți cu banii lui Iuda al Sovietelor, ar fi căutat să înfrice, băgând spaimă în conducătorii poporului român. Căci scris este: „Bate-voiu păstorul și se va risipi turma.“

Văzând noi cursele ce ni-se întind de către mulți și din multe părți, să căutăm a ne'ntelepti cu gândurile bune și la aceste sărbători. Să ne aducem aminte de cuvintele poetului nostru, care spune fiecărui român: „Veacuri triste întunecoase peste capu-mi au trecut“.

Să ne iubim deci mai întâi între olaltă și unul pe altul, dupăcum și Iisus a venit în lume din cea mai adâncă dragoste pentru noi. Să ne desmetim, căci drumul, pe care aleargă mulți dintre noi, este drumul pierii naționale. Să înceteze certele politice!

Să alergăm mai ales cu toții împreună cu Maghiilei cei prea'ntelepti la Ierusalim, și urmând totdeauna steaua cea luminoasă a Neamului, care se trage dintr'un popor de bravi — să mergem în gândul nostru cu grabă mare la Vitleem, unde împreună cu corul îngerilor și cu cetele păstorilor să cântăm:

„Mărire întru Cei de sus: lui Dumnezeu,
Pace pe pământ
Între oameni bună'nvore!“

În aceste zile mulți lrozii nebuni vin să ne ispitească, dar noi luând știre dela *geniul cel bun al Neamului* despre gândurile lor cele negre, întocmai ca și Maghiilei să ne'ntoarcem cu grabă pe altă cale la Idealul nostru, pentru care a pățimit însuși bunul Iisus, iar mai în urmă chiar moșii și părinții noștri...

Așa să gândim deci fraților cu toții în aceste zile de curățire și de sfințenie creștinească.

Numai astfel bucuria noastră va să fie deplină!

Pecica, Nașterea Domnului 1925.

Pr. Dr. Ioan Felea.

»Vom lovi deopotrivă în streinul parazit și în românul necinstit și înstrăinat.«

Vrem o unire nestirbită: unirea sufletească a tuturor Românilor

În mijlocul evenimentelor dureroase ale timpului din urmă trebuie să însemnăm aci un fapt îmbucurător și care are darul de a ne limpezi drumul îndemnându-ne la o acțiune hotărâtă.

Anume, în numărul dela Crăciunul anului trecut, în articolul „Prin unire la izbândă”, ne-am exprimat dorința de a realiza unirea tuturor oamenilor cari luptă pentru ridicarea elementului român atât de cumplit apăsător de lichelele străine în fruntea căroră stau jidanii, cea mai parazită lăcustă din câte cunoaște omenirea. Dorința noastră, izvoită dintr'o perfectă cunoștință de cauză și dintr'o sinceritate absolută, prin unirea cu „L. A. N. C.” de sub steagul neobositului luptător pentru emanciparea maselor de sub jugul adepților lui Iuda, d. A. C. Cuza a aflat o deslegare fericită. Azi, spre mulțumirea noastră și fericirea neamului, asociațiile creștine luptă sub un singur steag și sub un singur conducător.

În articolul amintit scriam (cităm textual): „...lupta începută contra jidanilor este justă. Izbândă va fi de partea aceleia care are dreptate; aceasta fiind cu noi, speranța ne este neclintită că vom învinge. Preferăm să ne înghită pământul decât să dăm îndărăpt”. Astăzi facem aceiaș declarație și mai adăugăm că mișcarea noastră are înfipte rădăcini adânci în sufletele mulțimei; unind toate îndemnurile și disciplinând pornirile mulțimei conștiente, s'a înfiripat o armată ai cărei luptători sunt deopotrivă stăpâniți de puterea acestei idei. Luptând înainte cu curajul pe care am dat dovadă că-l posedăm, vom ajunge, — și credem în scurt timp, — că în largul frumoasei noastre țări toți creștinii să se bucure de o viață fericită și nu vom cruța a sacrifică, pentru ajungerea acestui scop, elementul jidovesc, care în întreaga lume nu produce altceva decât desordine și nemulțumiri. Scurt și cuprinzător: pe aceste caracude le vom așeza la locul ce li-se cuvine.

Națiunea jidovească, dacă putem vorbi de jidani ca națiune, a pus neamul nostru în fața unor probleme pentru rezolvirea căroră azi ni-se cere foarte mult. Între acestea, prin meșteșugurile lor apucături, au reușit într-o câțva să învrăjbească populația românească dintr'o provincie cu ceialaltă din provincia vecină. Arsenalul de infamii și depozitul de gunoaie așezat în strada Sărindar din metropola țării de câțiva ani în șir n'are altă ocupațiune decât fie că subliniază moralulul societății ardelenesti ca fiind superior mulțimei din alte părți a țării, nimic împedcând-o la timp oportun să inverseze chestiunea, fie că pe toți românii ne găsim cea mai netrebnică națiune de pe pământ. Pentru aceste tipuri nu există adevăr; pentru ajungerea unui scop sunt în stare azi să scuibe și a doua zi să lingă. Chestie de apreciere; stegarii democrației cu caftan în toate acțiunile lor sunt călăuziți

de oportunism potrivit doctrineilor pe cari le-au moștenit dela străbunii lor cu nasuri pistruiate.

Apărătorii și complicitii nemernicului răposat Max Goldstein, care prin bomba infernală a atentat la viața mult iubitulul nostru rege și a răpit vieți scumpe, profitând de păcătoasa toleranță a autorităților noastre lansează zilnic infamii ordinare la adresa întregului neam românesc și atentează la bunele moravuri.

Membrii „L. A. N. C.” conștii de îndaiorinile ce le au față de națiunea din care fac parte au însemnat în cartea neagră jidovimeea și nici un membru nu se va odihni până la realizarea programului.

Azi mai mult ca ori când e lipsă ca toți românii ori unde s'ar afla, să-și dea mâna pentru a lupta contra unui dușman comun, contra jidovimeii. Nu există deosebiri între calitățile unui român dintr'o provincie cu a altui român din altă provincie. Toți suntem români și frați; uniți pentru totdeauna să luptăm până la izbândă.

Din nou scriem aci; vrem ca unirea sufletească care ne leagă pe fiecare român de celalalt să nu slăbească și cu curaj să mergem înainte. În fruntea noastră mergând drapelul dreptății soerăm în finala învingere. *Chiar dacă din șirurile noastre se vor despride câțiva lași nu ne intimidează, ci din contră ne îndeamnă ca acei rămași să ne strângem rândurile în vederea luptei care cu cât va fi mai grozavă, cu atât ne va duce mai de grabă la izbândă.*

În această credință sfârșim un an de neîncetate lupte și începem altul nou înnoindu-ne forțele sub drapelul „L. A. N. C.”

At. Motogna.

După sentința de achitare a Locot. Morărescu. trebuia să înțeleagă și ziaristii pericunați și jidoviți, cari îl numeau asasin ordinar că un ofițer român nu poate fi un criminal, dar este, trebuie să fie și va fi un zăgaz puternic contra tuturor criminalilor veniți de peste granițe și în special de peste Nistru, căroră li s'a făcut și așa destulă cinste trimițându-li-se un glonț românesc în piept.

Trebuia să se știe de toată această zisă anumita presă că oștenii porniți dela plug de acasă să apere hotarul dela Răsărit, nu vor lăsa ca un pământ frământat cu sânge și ajuns iarăși românesc prin dureroase și românești jertfe să fie cutropit, colonizat, spurcat de papucii talmudici ai verișorilor lor galițieni.

Trebuia să se știe de toți costaforii și toate cozile de topor, că în țara aceasta a mai rămas conștiința românească și că „Roma nu e încă de vânzare” așa cum a fost persoana d-nei lor, de obârșle pe care ni este silă să o cercetăm și care deslegată le-ar lămuri purtarea.

Și mai ales toți cei cari au obsesia infra-roșului și rude printre leproșii sociali de peste Nistru să le trimeată cât mai curând veste că Morărescu e din nou la Nistru și că Onuț și mulți alți ca ei stau cu fiinta în mână.

Și... să poștească!
Nistrul e încă desghetat și adânc, tot atât de adânc ca întunerecul crimelor propovăduite de rabinii talmudului cari trebuie să înțeleagă că țara românească o vrem patrie a românilor de sânge nu hotel a veneticilor zulu-fați.

Gheorghies Barbu.

Două categorii.

Indivizii practici, materialistii și idealistii.

III.

Indivizii practici, materialistii, își plasează de pe acum capitalurile în străinătate și în cazul unei eventuale strămtorări a țării, — vor fugi și dânsii, părăsind în suferințe pe cei, cari au mai luptat — fără răsplată.

Scriu gazetele, că senatorul român, Ion Dinu Mihail, a depus la banca, Creditul Lyonez din Paris, lingouri (suluri) de aur în valoare de două sute mii franci francezi, adică două miliarde lei, cu dobândă de 4% și libertate pentru bancă să întrebuinteze oricum acel depozit. Și dl Dinu mari are tovarăși. Din nenorocire foarte mulți, pe toți indivizii practici, materialistii.

Atâta lipsă de patriotism, mai găsim numai în Polonia. Mândra „sleahtă” (nobilimea) leșească ne dă iarăș dovadă, că nu își merită independența.

Și-au creat o valută de aur, zlotul, care la început eră mai bun decât chiar francul elvețian. Materialistii lor, însă, și-au strâns repede avutul și trimis peste graniță, dând prin aceasta dovadă străinătății, că n'au încrederea în propria-le țară. Urmarea a fost, că în scurtă vreme, zlotul polonez a ajuns iarăși de rușine.

Cine își scoate capitalul din țară, este un dezertor din lupta pentru consolidarea țării. Ei provoacă în interior: criza de număr, lipsa de lucru, scumpete, devalarea valutei și demoralizare; iar în stăinătate neîncredere față de puterea de viață a țării. Aceștia sunt cei mai periculoși bârfitori ai țării și agenți ai bolșevismului.

*

Indivizii practici, materialistii — înlătură elementele idealiste dela conducerea țării. Prea mulți advocați în politică. Rău de tot o duc acei voluntari și gardiștii naționali, cari nu și-au renegat trecutul de cinste. Ne temem de eroii vii?

Dacă vom arunca o privire asupra compoziției parlamentelor tuturor țărilor de pe pământ, — vom observa un fenomen ciudat. Vom observa, că pe măsură ce într'o conviețuire de stat atmosfera publică este mai agitată, mai tulbure, și politica prezintă mai multe șanse de căpătuială, — crește numărul parlamentarilor advocați și scade cel al dascălilor, preoților, medicilor, precum și al breslelor muncitoare în producția propriu zisă.

Sunt state conduse exclusiv de aceștia din urmă, îndeosebi de profesori, și acelea sunt cele mai fericite. La noi există un „partid al advocaților”, ca nicăiri pe lume.

În actualul parlament al Cehoslovaciei, profesorii sunt în majoritate, găsim acolo 40 de profesori parlamentari și numai 16 advocați. Faceți o comparație între stările dela noi și cele din Cehoslovacia și veți vedea prăpastia îngrozitoare.

La noi, cu ocazia desbaterii proiectului de lege electorală, se puneă cinic întrebarea, că este

oare compatibilă cariera de profesor și preot cu cea de politician. Și numai îngrădindu-i prin restricțiuni, s'a admis — în principiu —, ca și dascălii și preoții să poată candida de deputați și senatori.

Nu este aceasta culmea obrăsnicieii aruncată pe față categoriei de intelectuali, care ne dă cel mai ridicat procent de idealisti?

Toată cinstea tagmei advocațiale, are geniul bun al neamului și acolo reprezentanți de elită, însă acelora nu li se dă posibilitatea să se manifesteze, chiar din pricina mulțimii colegilor lor veroși și fără scrupul. Și peste tot, nu credeți, că e anormal de mare numărul advocaților în politică?

*

Cinci din șapte secțiuni ale Senatului nostru au respins proiectul de lege prin care se imprietăreau ofițerii cavaleri ai „Ordinului Mihailu Viteazul” și gradele inferioare decorate cu „Virtutea Militară”.

Tot atunci, în Ungaria, s'a înființat „Ordinul, Scaunul Vitejilor”, ai cărui membri sunt acoperiți cu onoruri și înzestrați cu moșii.

Ungurii propagă cultul virtuților ostășești cu gândul la o revanșă chiar în contra noastră. Iar, noi umilim pe foștii combatanți, lipsindu-i de glia sfântă, pe care ei au câștigat-o, ba li mai târăm și pe banca acuzaților, — căci, — materialistii se tem de eroii vii. E gena întunerecului față de lumină, a răului față de bine, a femeii slute în fața rivalei încântătoare.

Dar lumina, binele și frumosul, nu se pot astruca multă vreme sub obroc. Vai de acel popor, care ajunge pe mâna indivizilor materialisti, cari îi botegesc organismul, pentru a putea pescui în tulbure, ca mai târziu să-l părăsească, la fel cum păduchele și toți paraziții își părăsesc victima înghețată de suflul morții.

Dar, țara noastră nu va pieri, e destul de viguroasă pentru a se descotorosi și de această nouă plagă!

Tr. Mager.

SEZICE:

Că ziarele românești sunt bine camuflate la chioscarii din localitate dar, numai „Brassoi Lapok”, „Ellenzék” și celelalte ziare maghiare iredente se pot vedea în fața chioscurilor.

Că se cântă și românește în cafenelele și restaurantele locale. Ce-i drept muzica este internațională, însă credem că se abuzează prea obraznic de indulgența noastră în privința aceasta.

Că Clubul Sportiv „Patinajul” din localitate, este românesc, dar eliberează bilete de intrare ungurești și domnul casier numai ungurește vorbește. Rușine lor. Parcă am fi în țara lui „Horthy” și nu în România.

Că la Administrația Financiară și la oficiul poștal, se vorbește numai românește, aceasta o spune indicele de pe tablele oficiale „Vorbiți Românește” afișate pe pereți, ca o atențiune. Dar cine o crede?

Ar fi timpul să punem sfârșit odată pentru totdeauna acestei indulgențe devenită chiar ridicolă.

In atențiunea membrilor L. A. N. C.

Apropiindu-ne cu pași repezi de ziua cea mare, când poporul va trebui să-și trimită vrednicii reprezentanți în parlamentul țării, să căutăm a ne cunoaște și a ne strânge șirele din vreme.

Organizația noastră trebuie să fie la locul ei, demnă de scopul înalt, de deviza sfântă cu care am pornit la luptă: Hristos, Regele și Națiunea. Iar noi să fim adevărații „cruciați”; svastica noastră să o purtăm și în adâncul sufletului nostru.

În felul acesta, nu va fi putere, ca să ne oprească în calea biruinții. Svastica se ridică falnic, și-a ei este izbânda, al ei e viitorul, și viitorul este foarte aproape. Câteva luni numai și ea va împodobi și va ocroti ăltarele sfinte, drapelul țării. Cel de Sus, Dumnezeu, care iubește crucea, simbolul dreptății, și el vrea așa, și așa o să fie.

Totul depinde de noi și de la munca care o depunem pentru mișcarea noastră. Iată cum trebuie să fim și ce trebuie să facem: 4 art. din Statutul și Regulamentul L. A. N. C. ne învață totul. Art. 5. din statut ne spune foarte clar „Liga primește concursul oricărui bun român. Pot deveni membri ai Ligei Apărării Naționale Creștine numai românii creștini, fără deosebire de sex și cari nu fac parte din organizații secrete. Membrii L. A. N. C. nu pot fi înscrși, în același timp, în alte organizații sau partide politice”. Art. 18 din Regulament ne arată modul cum poate cineva să devină membru: „Nimeni nu poate fi membru în L. A. N. C. fără să depue în mod solemn următorul jurământ: „Eu (numele și și pronumele jur, că voi păstra și apăra legea mea creștină strămoșească Jur, credință M. S. Pegelui Ferdinand I. al României! Jur, credință drapelului Ligii Apărării Naționale Creștine cu semnul „Svastica”! Așa să-mi ajute Dumnezeu în numele Tatălui, al Fiului și al sfântului Duh. Amin”. Sau să semneze o declarație scrisă, prin care se leagă pe cuvânt de onoare că va fi credincios principiilor organizației L. A. N. C. și va executa poruncile ei.”

Cine a devenit odată membru, trebuie să îndeplinească anumite datorii conform art. 14 din regulament: „Fiecare membru al Ligei Apărării Naționale Creștine are următoarele îndatoriri: a) Să citească și să răspundească din toate puterile cărțile, broșurile, revistele, gazetele și manifestele L. A. N. C. sau acele cari sunt în vederile ei. b) În orice împrejurare să propage și să susțină fățiș prin viu graiu principiile și organizația L. A. N. C. c) Să ia parte la toate ședințele și adunările la cari va fi chemat. d) Să pună totdeauna mai presus interesele L. A. N. C. decât interesele persoanei și ale familiei sale: cum face ostașul vrednic în timp de război! e) Să dea dovadă de disciplină față de organizația L. A. N. C. f) Să fie gata ori când să-și jertfească munca, averea și viața pentru deviza L. A. N. C. care este: Hristos, Regele, Națiunea! g) Să fie pătruns de adevărul, că onoarea valorează mai mult decât viața, și că un membru al L. A. N. C. nu-și poate călca jurământul depus la intrarea în L. A. N. C. și cuvântul de onoare dat în nici o împrejurare. h) Plata cotizației fixate de Comitetul Central Executiv”.

Dacă se află mai mulți membri într-o comună, atunci se vor organiza în „comitete comunale”, conform art. 24 din statut: „Comitetul comunal se com-

pune din 1 președinte și 9 membri în comitet, cari se aleg în adunările generale pe 3 ani. Comitetul desemnează din sânul său pe vice-președinți (unu sau doi), pe secretar și pe casier”. După constituire vor dresa un proces-verbal, trimițându-l și nouă Org. Reg. în copie, pe adresa ziarului. Respectând aceste articole și conformându-ne lor, vom putea ține piept cu toată jidovimea, care ne robește și cu jidoviții nerușinați și plătiți cu banii lui Iuda.

Crudă va fi răsunarea noastră și față de voi, jidoviții vremurilor noastre, cari ne-ați tradat și vândut ca Iuda. Iară voi, jidovilor, lipitori nesățioase, aventuri parazitare, lăcuste pustitoare, cari ați ros și cămașa bietului țaran, călăi fără de suflet, ne-ați trage și pielea, ne-ați pierde și sufletul, dacă ați putea. Ajunge din chinuri! Prea mult am suferit în urma voastră. Ne-ați stăpânit moșiile, prin bani și mituire — în timpul din urmă — ne-ați furat pădurile; prin sudoarea și sângele nostru v-ați adunat averile. Din pâinea orfanilor și sferințele văduvelor v-ați zidit palate. Și noi... rămași pe drumuri.

Trădătorului, moartea e osânda; iar osânda voastră, Dumnezeu v'a ști-o și sufletul nostru care se muncște, și momentul vremii atunci, la judecată.

Prof. V. P.

Apel

Către toată pătura profesională română: toți comercianții; industriași și meseriași români din Arad și împrejurimi.

Fraților,

De o mie de ani poporul românesc din Ardeal a zăcut în întuneric, a fost subjugat de alții. Astăzi am ajuns și noi abia să ne eliberăm de sub acel jug, să ne creem o soartă demnă de Neamul nostru. Astăzi pentru încheierea noastră, pentru întărire și consolidare pe toate terenele vieții sociale, trebuie să facem ultimele eforturi, cari să ne ducă la izbânda definitivă a cauzei noastre: preluarea din mâna streinilor a conducerii vieții noastre economice.

Unde este scris așa, că Românul este dat să fie numai slugă la alții. De ce nu ne-am putea noi ocupa singuri de negățătorie și meserie și de ce oare dacă ne ocupăm de acestea trebuie să fim în slujbă streină.

Vremurile grele au trecut, trăim azi în propria noastră țară, și acum ni-a venit rândul să ne ridicăm și să punem stăpânire și pe avutul ei. Ca să putem face aceasta înainte de toate trebuie să ne adunăm laolaltă să ne organizăm.

Fraților,

S'a înființat în Arad în iarna anului acestuia o organizație românească, a tuturor negustorilor, măștrilor și meșteșugarilor din Arad și jur, care se numește „Asoc. Industriașilor și Comercianților Români din Arad și jur” cu scopul de a da sprijin, de a scoate la lucru și pe neguțătorul mic și măștrul român, care până acum a fost părăsit și neabgât în seamă.

Societatea aceasta care deabia s'a născut de opt luni de zile, a fost în stare să facă o bancă: „Banca Ind. și Comec. R. din Arad și Jur s. a. Arad”. Acestea două instituțiuni se sprijinesc reciproc.

Dacă vrei să fii membru la una trebuie să te înscrii și la cealaltă. Una te sprijinește cu sfatul alta te ajută cu banul.

Cea dintâiu te va îndemna, ca să îți dai copilul la școală, la meșteșug și negoț, căci al lor este viitorul, cea de a doua te va învăța să îți fructifici banul tău acolo de unde vei trage mai multe foloase.

Banca Industriașilor și Comercianților Rom. din Arad are un singur scop și-o sfântă menire: ajutorarea voastră. Are în conducerea ei numai români și numai neguțători și măștrii, cari vă cunosc necazurile cu care luptați și vor ști că unde trebuie să bată ca să se deschidă.

Vă chemăm deci la organizare, Vă chemăm la muncă și împreună cu voi pe toți aceia, care vreau să vadă și pe românul comerciant și industriaș înaintând.

Vă chemăm pe toți aceia, cari doriți îmbunătățirea sorței poporului românesc.

Savu Sevic

vicepreședinte al Asoc. Ind. și Com. Rom. din Arad și jur.

Marota dlui Iorga.

Di Iorga, este fără discuție cel mai de seamă cărturar al țării. Cu scrierile sale umpli o bibliotecă. La Academie i s'a rezervat un raft întreg, cu fișe al căror număr sporește în fiecare săptămână. Un admirator a umplut acum câțiva ani o carte de peste o sută pagini numai cu titlurile operelor sale. Un istoric literar a numit epoca dintre 1900—1920 „epoca Iorga”, vrând să arate prin aceasta că toată cultura noastră din ultimele două decenii s'a dezvoltat sub directa înrăurire a acestei mari personalități. Dela Dimitrie Cantemir, care purtase peste hotare faima țării sale de băștină, neamul nostru nu a mai avut vre-o personalitate cu renumele universal al Dlui Iorga. Un uriaș al culturii — iată ce este dl Iorga. Dar acest uriaș a fost hărăzit de urșitori cu un dublu călcăi al lui Achile: în literatura dramatică la care ține atât de mult încât furnizează opere cu un debit pe care până și Bolintineanu l-ar invidia — dl Iorga a călcat cu stângul. În politică, în care ține cu orice preț să ajungă prim-ministru, a călcat tot cu stângul, sau a betegit de piciorul drept — și e tot una. — Aceste două laturi ale multilateralei sale activități, sunt cele două puncte vulnerabile ale dlui Iorga. Vrem să ne ocupăm de-al doilea, — de călcăiul politic.

Di Iorga a debutat în politică prin politica culturală dela „Semănătorul”. Pe lângă partea pozitivă a acestei activități — care a culminat cu marea înșuflețire ce a produs lovitura studențească din piața Teatrului Național — 13 Martie 1906 — și care coincide cu apariția „Neamului Românesc”, d-sa a scris negru pe alb atât în „Semănătorul” cât și în propria sa foaie și sub proprie semnătură; articole antisemite fulminante. Jumătate din opera sa „Cuvinte adevărate” este consacrată „jidaniilor” și diverselor fenomene sociale, cari legitimează antisemitismul. În politica parlamentară dl Iorga s'a afirmat tocmai pe această ramură a politicii naționale. Mai mult! D-sa a înființat împreună cu dl A. C. Cuza partidul „naționalist”. Care avea un caracter antisemit pronunțat și fățiș.

Aceste toate se petreceau în România mică în care numărul ovreilor era aproape de zece ori mai mic decât în România întregită... În România întregită dl Iorga a fost fluiert în public de studenți (24 Ianuarie 1923) pentru atitudinea sa vădit ostilă mișcărilor cu caracter antisemit. D-sa, care odinioară înflăcărase pe studenți până într'atât încât i-a determinat să ridice baricade în centrul Capitalei, — de data aceasta îi trimitea „la Carte” și — cu drept cuvânt jignit de manifestația ce i-se făcuse — își da demisia dela Universitate. De data aceasta însă dl Iorga era șef de partid cu vază și factor politic necontestat.

Această prevedere politică dl Iorga

și-a manifestat-o încă din timpul neutralității. Deschideți, de curiozitate „Neamul Românesc” din anii 1914—1916 și veți găsi un înțrig bazar de liniștite prevederi politice...

Dela un capăt la altul al ei, țara întreagă manifesta, se sbuciuma, suferea... Toți cei cari simțeau românește se străduiau să anihileze cutezătoarea propagandă a mercenarilor puterilor centrale. Numai doi oameni politici își păstrau seninătatea... prevederilor: șeful guvernului, dl Ion I. C. Brătianu și apostolul neamului, dl N. Iorga. Războiul se deslănțuie. Instinctul popular concretizează rezistența națională în figura dârză a unui general viteaz... Dl Iorga îi închină unul dintre cele mai frumoase articole pe care le-a scris vreodată... Războiul se sfârșește. Singurul comandant care nu s'a discreditat în fața inamicului și singurul care a avut curajul cetățenesc să-și asume răspunderile unei păci premature, umilitoare, dar absolut necesare, fost generalul căruia dl Iorga îi închinase cândva cel mai frumos imn de slavă. Numele lui ajunge un mit și în jurul mitului se înfiripă din realități concrete și pozitive un partid politic care, — ori câte păcate i s'ar atribui, — a izbutit să-și consume creditul, întronând în țară liniștea turburată de mișcări anarhice. Cele mai urâte și mai veninoase cuvinte ce i se puteau asvârli vreodată în fața unui om, au fost scrise și inspirate de dl Iorga; tocmai împotriva aceluia pe care altădată îl preamărise.

În oscilațiunile de astăzi, barometrul politic măcase posibilitatea revenirii la guvern a fostului comandant de armată...

Trăznete și pucioasă! Azi dl Iorga e jumătatea de șef a unui partid. Nici una din invectivele care pot forma personalitatea morală și fizică a bătrânului general, n'a fost omisă din pătimașul vocabular retoric al jumătății de șef. Prin presă și conciliabule particulare, la banchete și în călătorii politice, dela tribuna Camerii sau a „Daciei”, blestemele curg ca talazurile mării infuriate. Din silueta magnifică ce stinge cea din urmă lumină noaptea în vagonul comandamentului suprem și apare cea dintâi, în zorii zilei, a rămas o biată „tărtăcuță cu cioc de vată”. Nu mai crede în virulența ei, dar o pomenește într'una. Atât de des o amintește — și probabil că atât de des îi turbură somnul jumătății sale autorități politice, încât pentru dl Iorga uniforma militară a ajuns o adevărată obsesie — o marotă, dacă vreți.

Zilele trecute doi generali au luat parte la banchetul oferit unui bătrân și vrednic ziarist. Această „ieșire” a produs insomnie dlui Iorga, și faptul a luat proporțiile unei „Conspirații”. Si nu a unei conspirații oarecare ci precis și articulat: *Conspirația*.

Înțelegem că jumătatea de scaun a jumătății de șef să se clatine. Înțelegem că marele orator să încerce o figură stilistică. Admitem chiar ca dl Iorga să denunțe Țării uneltirile teroriste subvenționate de protejații bunilor săi prieteni politici.

Ceeace nu înțelegem însă sunt următoarele cuvinte scrise și semnate de *istoricul* Iorga:

„Din nou trebuie să spunem că în ascuns conspirația lucrează... Conspiratorii sapă în umbră... Și ce e mai trist, în vederea unor meschine scopuri de partid (sublinierea e a noastră) se poate găsi un guvern care să susție întâiu, să tolereze apoi pe uneltitori... Biata țară!”

Dacă tot nu puteți fi dumiriți asupra conspirației, consultați vă rog ziarele. *Adevărul, Dimineața, Lupta și Aurora*, și veți găsi în ele comentarii suficiente cu litere grase și cu poza autorului.

Ați înțeles? — *Marota*.

„Biata țară!” — zice dl Iorga.

Bietul dl Iorga — zice Țara.

Ion Vornicu.

— *Inscrieți-vă toți cei buni și cinstiți cât mai curând în „Ligă”*

Apel.

FRAȚI ROMÂNI!

Țara este în primejdie. Finanțele, Comerțul, Industria, Meseriile sunt în mâinile jidanilor. Pădurile și profesiunile libere sunt acaparate de jidanii pripășiți în țară din toată lumea și cari nouă, românilor, ne fac concurență neloială și organizată.

Nu se mulțumesc însă acești paraziți cu atât, ci încearcă acum să acapareze și funcțiunile de Stat și să se introducă chiar și în armată cu scopuri bine definite.

Presă aproape în întregime este în mâinile lor și ne batjocoresc zilnic și obraznic în fața lumii întregi.

Nouă românilor nu ne-a mai rămas în țara noastră altceva, decât aerul pe care-l respirăm, dar și acesta e infectat și otrăvit de lepra jidovească.

Singură aceasta nație trăește fără să lucreze, trăește din munca grea și istovitoare a noastră, exploatându-ne fără cruțare.

Ajunge!

Ca unul să ne ridicăm toată suflarea românească, din toate colțurile țării și să strigăm: ajunge!... Până aci și nu mai departe! Să ne dăm mâinile frățeste și cu toate puterile să pornim, să recucerim finanțele, comerțul, industria, meseriile, profesiunile și bogățiile țării ajunse pe mâna lor. Da!... să le recucerim, sună dureros, ironic chiar, dar așa este, trebuie să recucerim ce este al nostru, în țara noastră.

Inceputul s'a făcut. Semnalul de alarmă s'a dat. Liga Apărării Naționale Creștine, în frunte cu apostolul neamului românesc Prof. A. C. Cuza arată drumul ce trebuie să-l urmeze oricare român creștin.

Pasul al doilea îl facem acum când punem bazele Băncii „Apărării Naționale” în frunte cu Prof. A. C. Cuza, neînfricoșatul luptător al cauzei noastre naționale. Această bancă are un caracter exclusiv național și creștin și are menire să ne pună în situația de a arăta care este adevăratul rol al finanței naționale și creștine.

FRAȚI ROMÂNI!

Pentru întregirea neamului nostru mii și sute de mii de fii ai țării noastre și-au vărsat sângele, și-au dat chiar viața. Pentru binele, fericirea și apărarea acestei țări întregite, fiecare român trebuie să-și dea contribuția sa pentru a scăpa neamul din ghiarele robiei jidovești. Să lăsăm urmașilor noștri opera completă: o țară românească cu bogății stăpânite de români. Solidarității jidovești trebuie să-i opunem solidaritatea noastră românească și creștină.

Dați-ne deci concursul ca Banca „Apărării Naționale” să ia ființă și astfel veți fi contribuit la crearea uneia dintre cele mai puternice și eficiente mijloace pentru scuturarea jugului economic și politic impus neamului românesc de jidovimea parazită.

Prospectele de emisiune se pot vedea și subscrieri se pot face la: Banca Națională a României, la Sucursalele și Agențiile ei, precum și la toate băncile membre ale Solidarității din Ardeal și Banat.

Informațiuni și Prospecte de emisiune se capătă la Biroul de organizare din Cluj, Str. Gen. Grigorescu No. 36.

București, la 15 Decembrie 1925.

FONDATORII

Băncii Apărării Naționale S. A. sub
președinția dlui Profesor A. C. Cuza.

Prospect de emisiune.

Subsemații fondatori înființăm pe baza acestui prospect care va face parte integrantă din Statut, o societate anonimă pe acțiuni sub denumirea: „Banca Apărării Naționale” Societate Anonimă.

Capitalul Societății se adună prin subscripțiuni publice și se inițiază la Lei 20.000.000 (douăzeci milioane), împărțit în acțiuni nominative de câte 200 Lei fiecare.

Acest capital se poate fixa mai ridicat sau mai redus de către fondatori, ținând seama de acțiunile subscrise.

Capitalul prin deciziunile Adunării generale oricând se va putea spori prin emisiuni de acțiuni noi, în condițiunile ce urmează a fi stabilite de Consiliul de Administrație.

Sediul Societății este București, putând înființa sucursale și agenții în orice comună urbană și rurală din țară și în străinătate.

Durata Societății este nelimitată.

Scopul Societății este contribuirea la întărirea vieții noastre economice-financiare-industriale-comerciale-agricole, culturale și sociale.

Toate operațiunile societății vor avea exclusiv caracter național.

În acest scop Societatea:

- 1) Va da credite eftine și numai la românii creștini;
- 2) va iniția și va contribui la înființarea de cooperative agricole, va iniția și va contribui la înființarea de case naționale și biblioteci populare;
- 3) va îndruma și iniția fondarea de ateliere, fabrici și întreprinderi industriale și comerciale, cu ajutorul meseriașilor și comercianților români creștini, acordând credite eftine;
- 4) va iniția și va ajutama căminuri studențești și căminuri de ucenici.
- 5) va face cea mai largă propagandă prin conferințe și prin scris, susținând și sprijinind din beneficii publicații și foi economice, culturale și sociale și va sprijini instituții de binefacere și culturale, cu caracter național-creștin; Societatea va face următoarele operațiuni:

1. Orice operațiuni de bancă.

2. Orice afaceri pentru dezvoltarea și înalțarea agriculturii, comerțului, industriei și a întreprinderilor de tot felul.

Societatea va putea să emită și să pună în circulație obligațiuni.

Fondatorii își rezervă dreptul să denumiască Consiliul de Administrație

pe primul period de 4 ani. Deasemenea își rezervă dreptul să selecționeze subscrierile de acțiuni.

Toate acțiunile emise vor fi date numai la români creștini menținându-se aceasta dispoziție la ori ce schimbări.

Cenzorii vor fi aleși de adunarea generală de constituire.

În adunările generale fiecare acțiune dă dreptul la un vot.

Terminul de subscriere este dela 15 Decembrie 1925 până la 31 Ianuarie 1926,

La subscriere se va plăti 30% (treizeci la sută) din capital și câte 20 lei de fiecare acțiune spese de emisiune. Se poate însă plăti la subscriere și capitalul întreg, procentele calculându-se la suma vărsată.

Subscrierile și plățile se pot face la:

1. Banca Națională a României din București, și la toate Sucursalele și Agențiile ei din țară.

2. La Băncile membre ale Solidarității pentru Ardeal și Banat.

Pentru sumele plătite, fondatorii subsemați garantează solidar.

Adunarea generală de constituire va discuta și va aproba Statutele Societății.

Adunarea generală de constituire se va ține sub președinția Dlui Profesor A. C. Cuza, conform articolului 135 din codul comercial.

MEMBRII FONDATORII:

Prof. Univ. A. C. Cuza — Iași
Preș. L. A. N. C.

Dr. Valer Popp — Cluj
advocat, vicepreș. L. A. N. C.

Paul Iliescu — București
avocat.

Dr. Dionisiu Benea — Arad
medic, direct. „Voința Poporului”

General Marcu Gh. — Craiova
fost senator, fost vicepreș. Senatului.

Dr. Victor Petcu — Ploiești
avocat.

Remus Iliescu — București
arhitect.

N. Porsenna — București
avocat, fost deputat.

D. Popescu — București
avocat.

Colonel Niculcea I. — Iași

Dr. N. C. Paulescu — București
prof. univ. vicepreședinte L. A. N. C.

Gen. Dr. I. Macr.descu — Focșani
fost senator, preș Băncii Economice.

Aurel Pascu — Cluj
comerciant.

Căpitan Beleuța Gh. — Cluj
invalid de răsbău.

Ion Z. Codreanu — Huși
profesor, fost deputat.

Dr. Emil Colbazi — Cluj
medic.

Virgil Petrescu — București
director de bancă.

Gh. Anastasiu — București
proprietar.

Dr. Alex. Țieranu — Timișoara
medic.

Dr. Valer Roman — Cluj
avocat, secretar gen. al L. A. N. C.

I. C. Cătuneanu — Cluj
prof. univ.

Oliviu Pascu — Cluj
inginer.

Em. D. B. Vasiliu — București
avocat.

Dr. Seb. Bornemisa — Cluj
ziarist, directorul foil „Lumea și Țara” și al
revistei „Coslinzeana”, fost deputat.

Alex. Bacaloglu — București
avocat.

Aurelian Andreescu — București
avocat.

Dr. Ioan Istrate — București
avocat, secretar ajutor al L. A. N. C.

Petre T. Ghitulescu — București
avocat.

Mântuiți-vă, ca să nu pieriți:

Imprejurările vitrige în care trăim astăzi, ne dau mult de gândit. Și ne gândim foarte mult și noi, oropsiții sorții, dela cari pretinde lumea, să fim adevărata lumină, călăuză trează a tineretului încredințat nouă; să-i dăm o astfel de educație, încât să poată forma baza și fundamentul solid al societății de mâne. — Dar răul este așa de mare, piaga este așa de întinsă, încât muca de degenerare a dascălului se reduce la stropul de apă în marea de flocări. Și atunci cei-i de făcut? Să așteptăm nepăsători moartea sigură care ne amenință? Da? Aceasta ar fi dorința celor fără de neam și fără de țară. Acesta este scopul principal al corbilor, cari abia așteaptă stărvul țării noastre! Dar, câtă vreme un popor mai are fii de jertfă, și drepturi la viață mai are. Și noi mai avem din belsug. — Soarta țării noastre dela noi depinde. Asupra noastră se va revorsa binecuvântarea urmașilor, dacă ne-om face datoria; iar la din contră, blestemul lor și a strămoșilor, cari s'au sacrificat pentru noi, nevrednicii nepoți, mereu ne-a urmări.

— Dar ce este de făcut și ce este de salvat? Ne zbatem cu toții în noroiul păcatelor: în același noroi și în aceleași păcate, și nu știi pe cine să judeci, pe cine să condamni.

Pe cieliul funcționar poate, care pliere în picioare de foame, sau viața de azi a femeilor înnebunite de modă? Pe negustorul fățarnic încercat cu impozite grele? Ori drumul de fier să te omorâ, sau chiar ministerul, format în birou de afaceri? Eu răul nu-l aflu aicea. Acestea sunt victime numai. Altundeva-i răul.

Lepra care s'a întins azi peste toată lumea, și ne cutroape greu, perversitatea societății în care trăim, și cauza mizeriei care o ducem; este jidanul și banul lui spurcat. El este cauza tuturor relelor; el și banii lui ne-au adus acolo unde suntem astăzi: în neagra mizerie și rezolită sufletească.

Și-atunci — fără multă zăbavă — urmași faptele dlui care a curățit casa Tatălui de jidovii obraznici și pângăritori, și-i scoateți din toate ale voastre. Mântuiți-vă ca să nu periiți! V. P.

Moșii pe drumuri.

Moșii jefuiți de jidani cer sprijinul M.
S. Regelui prin L. A. N. C.

Din capitală ne vine știre că o delegație numeroasă de moși s'au prezentat Regelui pentru nedreptatea ce s'a făcut unui număr de peste 30 comune, despoiate de păduri de jidanii Tischler Mor, Gröddl Urmanczy, care a ars pe rug în 1918 peste 40 de moși din Galeș. Delegația s'a prezentat Jol dlui Al. Constantinescu, ministrul agriculturii condusă de neobositul nostru luptător Dr. Ioan Istrate. Ministrul Agriculturii s'a făcut, că nu cunoaște plângerile Moșilor, dar le-a promis că îi va împrietări din rezervele de stat la distanțe de peste 200 km. de țara lor. — Nemulțumiți de această promisiune, delegația condusă de Dr. Amos Frâncu a plecat la Palat. M. S. Regele le-a ascultat toate doleanțele și le-a făgăduit că Moșii nu vor fi lăsați să piară și că dreptate li se va face.

Pădurile cerute de Moșii au o întindere de peste 50.000 jugăre, care pe vremuri erau proprietatea lor, dar prin violență și înșelăciune au trecut în mâna jidanilor. În ajunul revoluției din 1848, Avram Iancu a prezentat împăratului Francisc Josif un memoriu, în care arată punct de punct cum s'au înstrăinat aceste păduri reclamate de Moșii. Și astăzi păcatele vremii au făcut ca același memoriu să fie prezentat din nou unui cap încoronat, de astădată Regelui românilor.

De data aceasta credem, că nu va trebui să răsară un nou Avram Iancu ce să apere cu arma, pământul și pădurile furate. Cuvântul regelui este sfânt și dreptatea urmașilor lui Iancu va fi învingătoare.

Bogații și săracii.

In lumea aceasta — dar nu mai în aceasta — este o deosebire așa de mare între om și om în toate privințele. Și precum sunt oameni mari și mici, buni și răi, grași și slabi, cinstiți și necinstiți, drepti și nedrepti etc. natural sunt și oameni săraci și bogați. Este bine că sunt și bogați, ar fi bine să fie toți bogați, durerea este numai că în România abia sunt Români bogați în raport cu toți trași-impinșii, cu toate veniturile și lăpădăturile, numărul Românilor bogați este foarte mic și astfel trebuie să avem atâți bieți Români săraci.

Și acum în preajma sărbătorilor, acum când suntem la începutul unei ierni grele, se cuvine ca cei bogați, cei sătui și bine îmbrăcați să-și aducă aminte că sunt atât de mulți vecini, cunoscuți și nenumărați necunoscuți cari rabdă frig, rabdă foame, cari zac greu bolnavi, chinuți de boli cumplite, fără medici și fără medicamente, fără nici un prijin și ajutor, ba chiar și fără luminare, pe care să o aibă la căpătâi să-i lumineze calea, când sfâșiat de toate durerile rupești și sufletești, trece pe lumea cealaltă.

Și să nu uite cei bogați că mulți dintre dânșii poate nu merită bogățiile lor, poate nu au ajuns la ea pe cale cinstită, nici prin munca și hărnicia lor, ci poate bunul Dumnezeu le-a dat-o ca să-i pue la încercare, să vadă dacă atunci când au avuții, oare au și suflet și inimă de Român și de creștin!

Și să nu uite mai departe că partea cea mai mare dintre săraci, nu sunt săraci fiindcă suntleneși ori bețivi ori cărtălași ori imorali, că mulți dintre ei lucră ziua și noaptea, trăesc o viață solidă, sunt prea buni și atât de cinstiți și modești și totuși nu pot agonisi atât cât trebuie pentru susținerea familiei lor, nici măcar atunci când sunt sănătoși. Ce se întâmplă însă când capul familiei se îmbolnăvește, nu mai poate câștiga pâinea de toate zilele și oare ce se alege de familia întreagă dacă rămân copii și soția, orfani și văduvă în cea mai neagră mizerie?

Cetăm adeseori că un tată de familie și-a ucis nevasta și copiii și pe el însuși. Oameni buni, acestea sunt cazuri când în lupta pentru existență, în lupta pentru pâinea de toate zilele, el a fost învins și nimicit de mizeria, de frigul, de foamea și de boalele în care a ajuns de cele mai multe ori, nu din vina lui nici din a familiei lui!

Gândiți-vă apoi la bieții orfani din război, la copii nimănuși și totuși ai noștri ai tuturor! Nu uitați în fine că cea mai mare parte a văduvelor de război sunt aproape de desperare, sunt aruncate pe drumuri fără nici o milă și considerare!

Și durerea tuturor acestora e cu atât mai mare cât știu și văd cât de îmbuibați sunt și ce viață desfrânată, viață plină de orgii duc toți veneticii, toți jidanii, paraziții, trântorii și cei mai mari dușmani ai țării și neamu-

lui nostru, cari exploatează prin speculă, înșelăciuni, contrabânzi, falimente frauduloase și alte mijloace josnice și murdare, bogățiile frumoasei noastre țări.

Să ne cugetăm deci că este datorința celor bogați să nu-și uite de cei săraci, să le arunce măcar o fărâmatură din darurile, pe cari nu le încap pomul de Crăciun și acelora, cari în seara de Ajun plâng de joame că n'are pâine să mănânce; și acum durerea nu mă lasă să nu reamintesc un caz petrecut cu mine în ajunul Crăciunului din anul trecut: Pe la 6 oare seara când în cele mai multe locuri se aprind luminările bogatului pom de Crăciun, am fost chemat urgent la un bolnav greu, m'am dus, am început să-l examinez, eram însă conturbat de plânsul neîncetat al copilului mijlociu de 3 și jum. ani, pe care înzădar încerca mama lui — la rugarea mea — să-l liniștească. Tatăl lor, care era foarte grav bolnav și care a și murit peste câteva zile, zăcea într'un pat pe puține paie, într'o odcă umedă, singura lor locuință în care afară de cuptorul pe care se ferbe, când este ce, nu vedeai decât 3 scaune, un cuier și o laviță. Când am întrebat — puțin răstit — pe mama copilului din a cărui cauză nu puteam examina pe bolnavul tată muribund, „de ce plânge“, mama a început să plângă și ea în hohote și mi-a răspuns: „Cere pâine.“ Oameni buni, eu n'am plâns nici când în viața mea, V'o mărturisesc însă sincer că m'au popodit lacrimile, așa de dureros m'a atins durerea mamei, care în ajunul Crăciunului n'avea o coajă de pâine să-i dea copilului ei, care nu aștepta să-i aducă îngerul pom de Crăciun, nici jucării, nici haine scumpe, ci cerea plângând o coajă de pâine dela mama lui iubitoare, care în acele momente aștepta trecerea la cele eterne a singurei ei speranțe, a soțului ei iubit, a ultimei ei mângâeri... Cu ochii plini de lacrimi i-am dat un mic ajutor...

Peste câteva zile s'a înmulțit numărul nenorociților cu 3 orfani și o văduvă, cari știe D-veu sf, dacă vor mai fi în viață, și dacă totuși mai trăesc, oare vor avea parte de Ajun de Crăciun mai bun decât cel din anul trecut!?

Cei bogați, nu uitați, ajutați pe cei săraci! O. B.

Vreau liniște!

O! nu te mai întoarce! Rămâi, rămâi departe!
Mă simt atât de bine așa cum sunt, stingher,
Mi-am îngropat iubirea — visările-mi deșarte
Și simt pe zi ce trece din suflet cum îmi pier...

La ce să vit, când astăzi, nimic nu ne mai leagă,
Nici chiar trecutul nostru... visat de amândoi?
Ar fi o nebunie!... și poate o viață întreagă
Nu ne-am ierta greșeala, nici unul dintre noi!...

În sufletele noastre și-a picurat uitarea,
Tot farmecul de-atâta amar de ani cerșit;
De-ai ști și tu ce scumpă mi-e astăzi depărtarea!
O! nu te mai întoarce, — prea mult am suferit!...

Mi-am petrecut în focul unei iubiri păgâne
O parte a vieții, așa fără de rost,
Din toată fericirea tu știi ce ne rămâne:
Un imn străin deapururi...

— și să uităm ce a fost!... O. B.

Inițierea comitetelor comunale a L. A. N. C.

125 de comitete comunale de a Ligei Apărării Naționale s'au inițiat în județul Mehedinți. Cât de mândre pot fi astfel de județe (cu Români atât de însuflețiți pentru idea națională creștină, care tinde pe de o parte la desrobirea noastră, la nimicirea tuturor trântorilor, a trădătorilor, a criminalilor și peste tot la pedepsirea tuturor vinovaților fie acela ori cari ar fi ei iar pe de altă parte la răsplătirea după merit a tuturor muncitorilor cinstiți fie aceia țărani muncitori în fabrici ori funcționari dela ministru până la ultimul diurnist, asigurându-le tuturor un trai omenesc cinstit.

Oare de ce nu se formează și în alte județe chiar în fiecare comună câte un comitet comunal? Fiindcă în unele sunt mai mulți jidani și jidoviți, cari se folosesc de orice mijloace să zădărnicească estinderea organizației Ligei Apărării Naționale Creștine. Îi asigurăm însă că nu le va succede fiindcă mulțimea este conștientă de cea ce trebuie să facă și știe foarte bine cine sunt cauzele sărăciei a bolilor și a tuturor suferințelor și durerilor neamului românesc.

Trebuie să amintim însă jena că nu vedem — deocamdată cel puțin — preoțimea și dascălimea noastră înșirându-se cu mai mult drag și bucurie sub drapelul „Ligei“ punându-se ea însăși în fruntea comitetelor comunale.

Vorbă să fie sunt unii între Domnii preoți și învățători cari nu merită această onoare, dar partea cea mai mare și azi poate servi de model în ce privește cinstea, morala și patriotismul.

La muncă deci Dlor Preoți și Învățători!!

— *Tuturor abonaților ziarului nostru, cari încă nu și-au achitat abonamentul li se va trimite o chitanță cu rambursă despre costul ziarului până la finea a. c. Vă rugăm și pe această cale să vă îngrijiiți de răscumpărarea ei, prin care vă îndepliniți o sfântă datorie și faceți posibilă apariția ziarului și pe anul viitor.*

Facem atenți pe onorații abonați, cari nu-și vor achita costul ziarului până la 31 Decembrie, că începând cu 1 Ianuarie nu li-se va mai trimite ziarul, iar pe aceia, cari n'au solvit nimic dela apariția lui — și durere, de aceștia sunt mulți — îi vom da în judecată și le vom publica cinstitul nume ca să-i cunoască lumea și să se rușineze ei însisi ori lumea, că există și astfel de oameni.

Știri de tot felul.

— *»Voința Poporului«
dorește tuturor cetitorilor
ei sărbători fericite!*

— *Dintre 244 studenți cari își fac studiile în Paris cu ajutor de stat sunt numai 44 români ceialtați jidani. Faceți-vă cruce și ziceți: blăstamați să fie și copiii românilor, cari ajută pe jidani!!*

— Din Bucovina primim plângeri că ziarele noastre rareori ajung în mâna abonaților. Cauza sunt de multe ori personalul dela poșta, factorii poștali și câte un domn diriginte, care le scapă în apă. Să se știe că toți mișeiși își vor da seama de faptele lor! Dacă din cineva a pierit simțul de cinste, de dreptate și de bun patriot fie el oricine va fi Român ori străin va trebui să piară și el.

— *„Liga Apărării N. Creștine“*, fiind înscrisă în bună rânduială la Tribunal ca ori ce altă Societate sau Partid este îndreptățită a-și ține adunările ei și a se organiza ori-unde în țara, ca ori și care alt partid.

Cetitorii noștri să știe acest lucru. Unde deregăturile vor mai face pedeci voinice mișcării și organizării „Ligii A. Creștine“, acelea o fac călcând legile.

— *Frați Români și toți creștinii din suburbiile orașului Cernăuți: Roșă, Blocucica, Căliceanca, Horecea și Mănăstierista băgați foarte bine seama și nu vă alipiți la nici un alt partid politic, decât numai la: „Liga Apărării Naționale Creștine“ care în frunte cu cel mai bun român cu venerabilul domn profesor A. C. Cuza și cu ajutorul studenților luptă din răzputeri contra tuturor mișeișilor, a jidanilor și a jidoviților și scăparea și mântuirea neamului ne poate veni numai dela L. A. N. C. La luptă deci cu toții tineri, bătrâni, bărbați, și femei sub drapelul „Ligei“!! — Gh. Ignanciuc.*

— Iubiții noștri studenți sunt rugați să facă propagandă în comunele lor natale și în alte părți pe unde vor petrece în feriile de Crăciun. *Vă dorim din inimă sărbători fericite!!*

— În zilele trecute și-a sărbătorit în Arad jubileul de 70 de ani un fost prefect pe timpuri dl Barabás Béla, ungar neaos. Cu această ocaziune ne-a surprins unele părți din discursul lui. Așa se vede că bătrânul s'a cam amețit de mirosul de usturoi al jidanilor, fiindcă a luat-o în toastul său cam prea lată. Noi protestăm — deocamdată — energic contra expresiunii „...jidanel nascut pe pământ pătruns de simț unguresc nu poate fi altceva decât ungar...“ îl facem atent pe dl Barabás că Aradul și Ardealul nu este, până la năvălirea maghiarilor nu a fost și nu va mai fi niciodată pământ unguresc ci românesc. Să nu se prea încălzească la cap, că poate să i se facă iară rău ca în rândul trecut, când avea un proces pentru jurământ fals. Nici dl Eckhardt n'are ce caută în Ardeal! iar cât îi privește pe jidani va avea dl Cuza la noi și dl Eckhardt în Ungaria ac de cojocul ori biciu de pielea lor, după merit!

POȘTA REDACȚIEI.

Dlui I. Chirilă în T. Publicăm cu drag totul ce ne scrii, toate la timpul său. Te salutăm cu drag și mulțumim pentru toate!

Dlor C. Popescu în Păuliș, Vict. Crișmar în M. Am primit cu mulțumită abonamentul pe un an.

Dlui A. Luciu în L. Am primit 40 Lei. Salutări.

Dlui Moldovan F. în Suceava (Bucovina). Dlui Gh. Ghilezan în M. Ziarul vi-se trimite cu rugarea să binevoiți a-l recomanda și altor prieteni să-l aboneze. Calde salutări.

Marele magazin de pielării VICTOR BOȘNIAC

Arad, Piața Catedralei Nr. 16.
Furnizează cele mai solide și
ieftine mărfuri din această
:-: bransă. :-:

GHEȚE ȘI ȘOȘONI

PENTRU BĂRBAȚI, COPII
ȘI FEMEI SE CAPĂTĂ CU
PREȚ IEFTIN ȘI REDUS LA

MARCU BOTA

MAGDZIN DE GHEȚE ȘI MODĂ
ARAD BUL. R. FERDINAND 27

Mihail Niculescu

Arad, Str. Alexandri Nr. 5.

Croitorie bărbătească execu-
tă comenzi prompt din
stofe bune, confecțiune
:-: elegantă :-:

Marele magazin de ghetării Iustin Olariu și Comp.

Arad, Bulevardul Regele Ferdinand
asortat cu tot felul de mărfuri
= elegante de sezon. =

FARMACIA „HERCULES“

Proprietar ȘTEFAN ANGHEL,
Arad, Piața Catedralei No. 16.
(Colț cu Str. Meșianu.)

Cea mai ieftină prăvălie de ghetă

IOAN PINTEA

ARAD, Str. Meșianu Numărul 16.

1 litru spirt denaturat 25 lei

la marele magazin

PETRU HALIC

in Piața Avram Iancu Numărul 22.

Singura firmă românească de
vopseluri în Arad.

Gustări, beuturi delicioase și
ceiurile variabile rusești
se consumă numai la

BUFFETUL

Elena și Maria Ușa

Str. 1. Decembrie,
in fostul loc al vamei
□□□ orașului □□□

Atelier și magazin de ghetă

Ioan Goicea

Arad, Str. Eminescu Nr. 15

execută cele mai frumoase ghetă.

== Mare asortiment. ==

Nu întârziati a vizita

măcelăria

0000 bineasortată a lui 0000

ILARIE MUSCA

Arad, Piața Catedralei No. 16.

Magazin de Colo-
niale și delicatose

Văd. Ștefan Ardelean

Arad, Str. Consistorului, colț.

ELENA NEGUȘ ȘICLOVAN

CROITORIE DE DAME

ARAD,

Colț Piața de pasări și str. Turnului nr. 3

Singurul atelier mecanic
pentru instalări de apa-
ducte și întreprindere
de canale

Dimitrie Gabor

Arad, strada Horia nrul 11.

Execută totfelul de lucrări
bune, furnizează material
de primul rang, dispune de
magazii proprii.

RESTAURANTUL

BUCUREȘTI

PROPRIETAR

TRAIAN CRISTEA

A - R - A - D

Piața Avram Iancu numărul 10.

Oferă abonamente pentru prânz
și cină cu 1000 lei lunar, mân-
cări gustoase, serviciu curat.

MĂCELĂRIA

GHEORGHE ȘUMANDIN

ARAD

Strada Ioan Russu-
Șirianu numărul 11
(in fața turnului de apă).

Furnizează zilnic cărnuri proaspete.

CROITORIA BĂRBĂTEASCĂ

ȘTEFAN COROBAN

Arad, str. Ioan Russu-Șirianu No. 2.

Confectionează ieftin din stofe
costumele neîntrecute de ele-
gante conform ultimelor
jurnale de mode.

GHEORGHE SIMA

măstru pantofar

ARAD, Strada Eminescu N-rul 42

INSERATE

numai dela creștini se primesc
la Administrația ziarului nostru
din Arad, str. Vicențiu Babeș nr. 6

Prețul unui cm² e 2 Lei.

FRĂȚII BURZA ARAD

FIRMĂ SINGURĂ PUR ROMÂNEASCĂ

PROPRIETARUL FIRMEI
CORNEL BURZA

MARE COMERCIANT DE FIER
MAȘINI DE TRIERAT, MOTOARE PLUGURI, CAZANE
DE FIERT RACHIU, STROPITOARE,
SPRIȚURI VORMOREL.

BUL. REG. FERDINAND I. No. 23. (v. BOROS BENI-TÉR I.)

Fondată la anul 1877.

Nrul telefonului Arad 177.

„VICTORIA“

Institut de credit și economii S. A. — Centrala: Arad (România)

Sucursale: Chișineu-Criș, Șiria, Boroșineu, Radna, Pecica și Buteni

Expozitură în Săvârșin și Grăniceri (Otlaca) jud. Arad (România)

Capital societar și fonduri proprii . . . . . 50,000 000 Lei

Depuneri spre fructificare . . . . . 130,000.000 Lei

Ramuri de operațiuni:

Esecută tot felul de operațiuni
bancare. — Acordă împrumuturi
cambiale, ipotecare și de lombard.
Face comerț cu cereale. — Finan-
ciază întreprinderi industriale, co-
merciale și agricole. — Cumpără
și vinde monede străine (Dolari,
Mărci, Lire, Franci și alte valute).
Primește depuneri spre fruc-
tificare în Lei, Dolari, ori în
alte valute străine, pe libele

și în cont curent, pe lângă
cele mai favorabile condițiuni.
Primește bani din America ca de-
puneri, ori pentru înmanuare par-
tidelor în Tară. — Efectuește co-
misiuni primite din America în
afacerile emigranților. — Prime-
ște cecuri spre incasare. — Pri-
mește asemnări de bani în Tară
și pentru străinătate. — Are le-
gătură de cont curent cu toate
băncile din Tară și străinătate.

Bancă autorizată pentru operațiuni de devize.

„ARĂDANA“

Societate Comercială și Industrială pe Acțiuni

Arad, Bvdul Regele Ferdinand I. Nr. 40-42.

Capital Social Lei 7.500.000. :: Telefon 304.

Face tot felul de operațiuni de bancă. Acordă împrumu-
turi cambiale, ipotecare, lombard și pe mărfuri depozitate
în magazinele proprii. Finanțează și sprijină întreprinderi
comerciale și industriale solide și serioase. Primește de-
puneri pe livrete cu și fără abdicere, etalon favorabil, plă-
tind și impozitul către Stat.

Vânzare în mare de spirt și spirtoase.

BANCA GENERALĂ

A JUDEȚULUI ARAD S. A.

ARAD

STRADA ALEXANDRI No. 1. ▼ TELEFON 8-34.

Face tot felul de opera-
țiuni de bancă.

Primește depuneri spre

fructificare.

Plăți în țară și străinătate.